Quelle: https://manuscripta.at/?ID=128
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

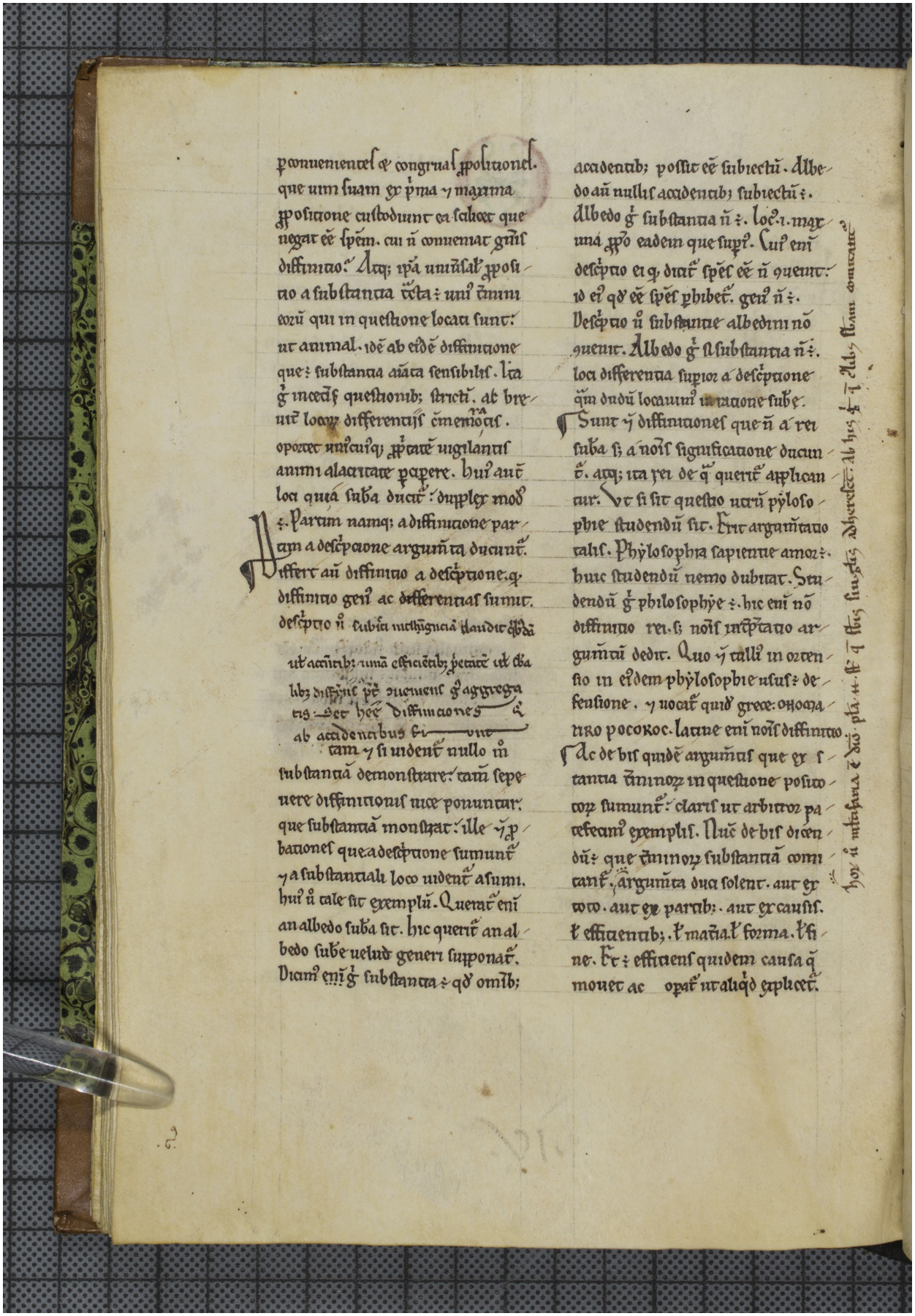

ꝑuenientes & congruas ꝓpositiones.
que uim suam ex ꝑma ⁊ maxima
ꝓpositione custodiunt ea scilicet que
negari esse spem. cui ñ conueniat gnis
diffinitio. Atq; ipa unusqsq; ꝓpositio
a substantia ducta: unum omnium
eorũ qui in questione locati sunt.
ut animal. idem ab eidem diffinitione
que: substantia aiata sensibilis. Ita
g incedẽs questionib; strictim. at breuit
loco differentiis commentaris.
oportet unicuiq; ꝑtaẽ uigilantis
animi alacritate ꝑpendere. hui aut
loci quia suba ducit: duplex mod
⁊. Partim namq; a diffinitione par
tim a descꝑtione argumenta ducunt.
Differt aut diffinitio a descꝑtione. q
diffinitio genus ac differentias sumit.
descꝑtio u subiacentia methaphorica utitur
ut acciditib; uma efficientib; ꝑtaẽ ut cha
libs diffinit pendentes g aggregata
tis. Sed hec diffinitiones q
ab accidentibus fi— —unt
tam ⁊ si uidentur nullo in
substantia demonstrare: tamen sepe
uere diffinitionis uice ponuntur.
que substantia monstrat. Ille ⁊ p
bationes que a descꝑtione sumuntur
⁊ a substantiali loco uidentur assumi.
hui u tale sit exemplum. Queratur enim
an albedo suba sit. hic quaerit an al
bedo sube uelut generi supponatur.
Diam enim g substantia ⁊ qd omib;
accidentib; possit esse subiectum. Albe
do aut nullis accidentib; subiectum ⁊.
Albedo g substantia ñ ⁊. loco. i. mag
uma ꝓpo eadem que supi. Cui enim
descꝑtio ei q. dicit speciem esse ñ queunt.
id est qd esse speciem phibet. genus ñ ⁊.
Descꝑtio u substantie albedini no
queunt. Albedo g substantia ñ ⁊.
loci differentia superior a descꝑtione
qm duduum locauimus in ratione subie.
Sunt ⁊ diffinitiones que ñ a rei
suba sed a uocis significatione ducun
tur. atq; ita rei de q quaerit applican
tur. Vt si sit questio utrum philoso
phie studendum sit. Erit argumentatio
talis. Philosophia sapientie amor ⁊.
huic studendum nemo dubitat. Ergo
dendum g philosophie ⁊. hic enim no
diffinitio rei. sed uocis interpretatio ar
gumentum dedit. Quo ⁊ tallum in oratio
nis in eidem philosophie usus ⁊ de
fensione. ⁊ uocat quid grece: ouoma
tiro pocokoc. latine enim uocis diffinitio.
Ac de his quidem argumentis que ex s
tantia omnium in questione positorum
sumuntur: claris ut arbitror pa
rebunt exemplis. Nunc de his dicen
dum: que omnium substantia comi
tantur. argumenta duo solent. aut ex
loco. aut ex paribus. aut ex causis.
t effientib;. t materia. t forma. t fi
ne. Et ⁊ efficiens quidem causa q
mouet ac opatur ut aliquid explicetur.

hoc u intuitum e duo pta. ii. ff q tres singulis adherente ab his ⁊ q Alis stam omitatur